

af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 1 g.

Til stk. 2.

Efter dagpengeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 66 af 21. februar 1978, ydes dagpenge som erstatning for tab af lønindtægt og anden erhvervsindtægt i tilfælde af uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Personer, der modtager efterløn, vil således ikke på grundlag af efterlønnen have ret til sygedagpenge.

I det omfang en efterlønsmodtager benytter sin adgang til at tage beskæftigelse i efterlønsperioden, og der derved etableres et lønmodtagerforhold, vil efterlønsmodtageren blive omfattet af sygedagpengereglerne.

For at undgå at en efterlønsmodtager ved en stadig skiften mellem arbejdsperioder og sygedagpengeperioder skulle kunne opnå en samlet højere indtægt end efterlønsmodtageren, der alene supplerer efterlønnen med 5 ugers arbejdsindtægt, foreslås det, at sygedagpengeperioder sidestilles med arbejdsperioder ved optællingen af 5 ugers perioden, og at sygedagpengeperioder pr. uge indgår med et timetal, svarende til det gennemsnitlige ugentlige antal arbejdstimer i den periode, der danner grundlag for fastsættelsen af dagpenge efter dagpengeloven.

Efter dagpengelovens § 3, stk. 1, opnås som hovedregel ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 5 uger på grundlag af 40 timers beskæftigelse inden for de sidste 4 uger.

Da efterlønsmodtageren må arbejde maksimalt 5 uger og derfor ikke lider noget indtægststab efter forløbet af de 5 uger, vil efterlønsmodtageren ikke kunne få sygedagpenge, hverken fra arbejdsgiveren eller fra det offentlige, ud over den periode, i hvilken efterlønsmodtageren må arbejde uden at falde ud af efterlønsordningen.

Der er derfor ingen risiko for, at en efterlønsmodtager utilsigtet måtte forlade ordningen som følge af sygedagpengeperiodens sidestilling med en arbejdsperiode.

Til stk. 3.

Da efterlønnen nedtrappes over en 7-årig periode, kan det på et tidspunkt blive økonomisk fordelagtigt at forlade efterlønsordningen og i stedet få udbetalt dagpenge.

Da det må anses for uheldigt, om en væsentlig del af de 26 ugers beskæftigelse, der kræves som betingelse for påny at opnå ret til dagpenge, kunne ligge i efterlønsperioden, foreslås det, at arbejde i efterlønsperioden ikke kan medregnes ved optjening af ny dagpengetert.

Til stk. 4.

Bestemmelsen i *stk. 1* om obligatorisk udelukkelse af efterlønsordningen ved overskridelse af arbejdsperioden på 5 uger vil kunne virke uheldig i tilfælde, hvor et medlem uagtsomt har arbejdet ud over den tilladte tid. Der tænkes her specielt på den situation, hvor der kan være tvivl om, at ikke-indtægtsgivende arbejde skal betragtes som erhvervsarbejde eller hobbybetonet arbejde, og hvor afgørelsen falder ud til, at arbejdet skal medregnes i 5 ugers perioden. Det foreslås derfor, at medlemmet i sådanne situationer skal kunne forblive i efterlønsordningen efter arbejdsdirektørens bestemmelse.

Bestemmelsen åbner endvidere mulighed for, at arbejdsdirektøren kan give tilladelse til overskridelse af loftet på 5 ugers arbejde i særlige tilfælde, jfr. de almindelige bemærkninger under punkt 1 g.

Til § 75 d.

Forslaget, der for så vidt angår bestemmelsen i *stk. 1*, skal ses i sammenhæng med forslaget til § 75 e, *stk. 1*, indeholder regler om efterlønnens størrelse til medlemmer, der opfylder kravet om 5 års anciennitet ved inden for de sidste 10 år at have været fuldtidsforsikret i mindst 5 år, deraf mindst 26 uger umiddelbart før overgangen til efterløn.

Efter de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *stk. 2* er efterlønnen af samme størrelse som medlemmets individuelle dagpengesats lige så længe, som medlemmet ville have været berettiget til dagpenge. Derefter kan efterlønnen i de næste 2 år højst udgøre 80 pct. og i resten af efterlønsperioden, indtil medlemmet fylder 67 år, højst 60 pct. af den til enhver tid gældende højeste dagpengesats efter lovens § 47.

Forslaget i *stk. 3* indebærer, at der fra det tidspunkt, medlemmet ved overgangen til en af de i *stk. 2* nævnte perioder er berettiget til 80 pct., henholdsvis 60 pct. af højeste dagpengesats, ses helt bort fra medlemmets individuelle dagpengesats, idet efterlønnen i resten af efterlønsperioden udelukkende er sat i forhold til højeste dagpengesats efter lovens § 47 med den regulering, der følger af velstandsstigningen.